

РЕШЕНИЕ

№ 1716

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2473** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).
Образувано е по жалба на Н. К. Г. – изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора в [населено място] срещу заповед № 80 от 28.02.2023г. на началника на Затвора [населено място] за налагане на дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“. Жалбоподателят твърди, че обискът и претърсването в спалното помещение са извършени в нарушение на правилата за обискиране и претърсване, поради което иска съдът да отмени заповедта. В съдебно заседание поддържа жалбата си.

Ответникът чрез процесуален представител юриконсулт М. изразява становище, че жалбата е неоснователна. Прави искане съдът да я отхвърли.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Безспорно е по делото, че жалбоподателят изтърпява наказание "лишаване от свобода" в Затвора в [населено място], втора група, спално помещение № 11.

Видно от събраните по делото писмени доказателства, на 11.02.2023г. в към 23. 00 часа С. Д. - главен надзирател първа степен в затвора [населено място], е разпоредил претърсване в спалното помещение на жалбоподателя и личен обиск. В хода на претърсването на помещението е открит мобилен телефон в режим на работа. В снетите по този повод писмени обяснения жалбоподателят е заявил, че намерената вещ е негова. Вещта е била иззета. Изготвена е докладна записка до началника на Затвора.

На 29.02.2023г. началникът на затвора е изслушал Н. К. Г. във връзка с намерената в спалното помещение вещ.

Със заповед № 80 от 28.02.2023г. на началника на Затвора [населено място] на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“. Фактическите основания за издаване на заповедта се свеждат до това, че на 11.02.2023г. в 23.10часа при извършено претърсване в спално помещение № 11 е открит мобилен телефон в режим на работа, за който Г. е признал, че е негов. Приемайки, че Г. виновно е нарушил разпоредбите на чл. 96, т. 3 и чл. 97, ал.1, т. 1, и т. 3 началникът на затвора е квалифицирал деянието му като дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т.5 от ЗИНЗС.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че в рамките на една година преди издаване на оспорената заповед, с влезли сила заповеди на началника на Затвора на Г. са налагани и/или той е изтърпявал други дисциплинарни наказания за нарушение по чл. 100, ал.2, т. 5 от ЗИНЗС, а именно с заповед № 500 от 07.09.2022г. в сила от 17.09.2022г., заповед № 137 от 09.03.2022г. в сила от 24.03.2022г., заповед № 01 от 16.02.2022г. в сила от 25.02.2022г. и заповед № 435 от 08.12.2021г. с наложено наказание със срок от три месеца.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е съобщена на адресата си на 01.03.2023г., а жалбата срещу нея е подадена по пощата на 06.03.2023г.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с начина на извършване на претърсването и обиска са извън предмета на настоящото производство, доколкото не се оспорва фактът, че намереният мобилен телефон в спалното помещение е бил на жалбоподателя и той е бил там преди извършване на обиска и претърсването.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна, поради което производството по делото е допустимо.

За да прецени законосъобразността на оспорената заповед, съдът взе предвид следното:

ЗИНЗС установява общо задължение по отношение на лишените от свобода да спазват установените за тях правила – чл. 96, ал.1, т. 3. Нормата на чл. 97, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС забранява на лишените от свобода да притежават, ползват или държат при себе си конкретно изброени предмети, сред които и мобилен телефон.

Съгласно Чл. 100, ал. 1 от ЗИНС дисциплинарно нарушение е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. Ал. 2, т. 5 допълва, че за дисциплинарно нарушение се смята и неизпълнението на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон.

„Изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия“ е вид дисциплинарно наказание, уредено в чл. 101, ал.1, т. 7 от ЗИНЗС, което може да се налага при системни нарушения по чл. 100, ал.2, т. 5 от ЗИНЗС.

Нормата на чл. 104, ал. 1 от ЗИНЗС предвижда в частност, че дисциплинарните наказания се налагат с мотивирана заповед от началника на затвора, като преди налагане на наказанието следва да се изслуша нарушителят.

При тази нормативна рамка съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма – писмена, с посочване на правните и фактически основания за издаване на заповедта. При издаване на заповедта не са допуснати процесуални нарушения, още по-малко – съществени. Нарушителят е бил изслушан. Релевантните факти и обстоятелства по отношение преценката дали е осъществено дисциплинарно нарушение и неговото авторство са установени в пълен обем.

По приложението на материалния закон: Видно от установеното по делото чрез притежанието/държането на мобилен телефон в спалното помещение жалбоподателят виновно е нарушил ограниченията, налагани му от закона, поради което несъмнено е извършил нарушение по чл. 100, ал.2, т. 5 от ЗИНЗС. Нарушението е извършено при

условията на системност, доколкото по делото се установи, че с влезли в сила други четири заповеди на началника на затвора Г. е наказван за същото нарушение и от изтърпяване на наказанието не е изминало повече от година към момента на извършване на нарушението. Определеното наказание е законоустановено. При неговата индивидуализация са преценени обстоятелствата, при които е извършено нарушението; видът и размерът на наложеното дисциплинарно наказание съответстват на характера и тежестта на извършеното нарушение.

С оглед изложеното съдът счита, че обжалваната заповед е законосъобразна и следва да бъде потвърдена. Жалбата срещу нея е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 111, ал. 5 и ал. 6, т. 1 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, 15-ти състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА заповед № 80 от 28.02.2023г. на началника на Затвора [населено място] за налагане на дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“ по повод на жалба на Н. К. Г. – изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора в [населено място].

Решението подлежи на касационно оспорване в 14 дневен срок от днес пред тричленен състав на Административен съд – София-град.

Решението е обявено в открито съдебно заседание.

Препис от решението да се изпрати незабавно на страните по реда на чл. 137 от АПК.

Административен съдия: